

[Undervisnings- og forskningsministeren]

det er godt for stabiliteten, og jeg synes, vi har bøjet os mod hinanden på de rigtige punkter.

Jeg er glad for, at vi med denne lovgivning får styrket seminariernes selvstyre; vi får dem revet ud af den centralstyring, som har været så karakteristisk for læreruddannelsen.

Jeg er også glad for, at vi får styrket det faglige i læreruddannelsen. Jeg er glad for, at mindretallet ikke stillede ændringsforslag vedrørende den supplerende undervisning; den supplerende undervisning kan få betydning, når vi skal øge det faglige niveau i liniefagsundervisningen, som jo også bliver øget derved, at de to sidste år af uddannelsen nu skal koncentreres om de to liniefag.

Det er vigtigt, dette med det faglige niveau. Det er noget, der vil blive et stående led i 1990'ernes kvalitetsdiskussion. Man vil i stigende grad forlange, at folkeskolens klasser skal have lærere med liniefag eller lignende i de pågældende fag, og det krav vil denne lov gøre det muligt at opfylde. Når jeg siger liniefag eller lignende, hænger det naturligvis sammen med, at liniefag er ikke altafgørende, men liniefagene sætter en god norm for, hvad man skal kunne forvente af en lærer i et fag.

Med hensyn til den debat, vi havde ved førstebehandlingen om praktik, synes jeg, vi er landet et fornuftigt sted. Flertallet noterer sig i betænkningen, at ministeren vil overveje mulighederne for at styrke praktikken i læreruddannelsen, herunder muligheden for at indføre et element af lønnet praktik i en eller anden form. Dermed er der skabt en forventning om, at en proces vil blive søgt påbegyndt, men samtidig er det understreget i betænkningen, at det naturligvis skal forhandles med de forhandlingsberettigede parter, og at noget sådant kræver en lovændring. Det er også kun naturligt.

Det er ikke nogen revolution, vi her vedtager, men det er en justering af læreruddannelsens rammer, som giver mere selvstændige institutioner, giver udviklingsmuligheder, giver visse skub til det faglige niveau. Det kommer, samtidig med at vi nu også øger optaget på seminarierne, for selv om der lige netop nu afskediges lærere i folkeskolen, så ved vi, at om 5 og især om 10 år vil man have brug for at ansætte flere lærere, og derfor er det det helt rigtige tidspunkt nu at vende pessimisme til optimisme. Og det er mit ønske, at denne lovgivning skal medvirke til det.

Pernille Forchhammer (S):

Ministeren siger, at de faglige suppleringskurser skal bruges til at øge niveauet i liniefagene. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvilket retskrav der ligger hos henholdsvis den studerende og seminariet til at stille krav om deltagelse i de faglige suppleringskurser. Og jeg vil også gerne spørge ministeren, om der er stillet nogen økonomi bag forslaget om faglige suppleringskurser. For netop de to forhold er baggrunden for, at mindretallet ikke har fundet det nødvendigt at stille ændringsforslag på dette punkt.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis den pågældende paragraf om supplerende undervisning ikke var med, ville det være forbudt at bruge ressourcer på den slags. Nu bliver det ved lov tilladt at bruge ressourcer på det. Det er vigtigt, fordi det gør det lettere for seminarierne at øge forventningerne til de liniefagsstuderendes startniveau.

Det typiske eksempel er jo en sproglig, som gerne vil have et liniefag i et naturvidenskabeligt fag, og som der derfor kan være brug for at hjælpe frem til et rimeligt startniveau. Og det er der jo 2 år til. Det kan også være, det kan klares ved, at man parallelt med den påbegyndte liniefagsundervisning har nogle enkelte ekstra timer med den pågældende lærer.

Vi skal slet ikke blande os i, hvordan man på seminarierne vil bruge denne mulighed. Og vi skal bestemt ikke sidde og give et lille beløb til dét og et lille beløb til dét, for nu indfører vi jo rammestyring, inden for hvilken skolens ledelse i samarbejde med bestyrelse, medarbejdere og elever selv kan finde ud af at organisere undervisningen. Derfor kan jeg heldigvis slet ikke svare på, om der nu er sat penge af til det. Det er ikke ministeriet, der skal sætte penge af til det, det er det enkelte seminarium.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 6 stemte for, 105 imod.